

90 jaar

2 juni 1932

Inhoudsopgave

Inleiding 90 jaar OKV	4
De club door de ogen van de voorzitters	4
OKV door de jaren heen	8
Kampleiders aan het woord	20
Vrijwilligers aan het woord	22
De toekomst aan het woord	26
Het laatste woord van de Okveestcommissie	29

90 jaar OKV

Op 2 juni 1932 is de Oostzaanse Korfbal Vereniging geboren. Nu, 90 jaar later, is het tijd voor een jubileum.

Dit boekje bestaat uit verschillende onderdelen. We hebben mensen gevraagd in de leeftijdscategorie 10 t/m 90 om zijn/haar ervaringen over OKV te delen. Daarnaast komen twee voorzitters aan het woord om hun blik op de vereniging te geven. Het pinksterkamp wordt ook al heel wat jaren georganiseerd, twee kampleiders geven een kijkje in het leukste weekend van het jaar. Een vereniging kan niet zonder haar vrijwilligers, meerdere leden beschrijven waarom zij zo hard werken voor de club. En dan als laatste de toekomst. Jonge korfballers vertellen waarom zij voor OKV kiezen.

Naast tekst is er ook ruimte voor foto's. Er zijn hele oude en recentere foto's gevonden in de archieven. Misschien kom je jezelf wel tegen of herken je een kennis of familielid!

De club door de ogen van de voorzitters

Om een (korfbal)club draaiende te houden is een bestuur nodig, bestaande uit een voorzitter, penningmeester en secretaris met daarnaast nog een aantal bestuursleden. Bij OKV heeft het bestuur altijd uit verschillende mensen bestaan. Een oud eerste speler, een ouder van een jeugdlid, een clubmens die al jaren lid is, een ouder die is blijven hangen terwijl zijn kinderen geen lid meer zijn, iemand die momenteel in de senioren speelt. Allemaal voorbeelden van bestuursleden die de afgelopen 90 jaar onze club draaiende hebben gehouden. Onze huidige voorzitter, Ton van Ingen, en misschien wel de meest bekende voorzitter, Wim de Graaf, hebben beide een stukje geschreven over hun taak als voorzitter en hoe zij de afgelopen 90 jaar (of vanaf dat zij lid waren) hebben ervaren.

Ton v Ingen

Van de voorzitter.

OKV bestaat dit jaar 90 jaar, dat betekent dat er ook al 90 jaar een bestuur is geweest. Ik weet niet de hoeveelste voorzitter ik ben maar de laatste 12 jaar sta ik aan het hoofd van het bestuur van OKV. De voorzitter

vormt met de penningmeester en secretaris het dagelijks bestuur en mogen, als het nodig is direct beslissingen nemen voor de vereniging. In de meeste gevallen gebeurt dit in overleg met het gehele bestuur, nu totaal 7 bestuursleden.

In mijn jeugd ben ik begonnen bij OKV. Van de B aspiranten naar de A aspiranten. Daarna in de junioren 2 en later in de junioren 1. In die tijd heb ik ook nog in de juniorencommissie gezeten waar we, samen met het jeugdbestuur, menig feestje voor de jeugd hebben georganiseerd. In de senioren ben ik niet hoger gekomen dan het vierde team, in die tijd had OKV wel 11 of 12 seniorenteams dus ben ik best nog wel hoog gekomen.

Ik ben er een tijdje tussenuit geweest totdat mijn kinderen begonnen te korfballen en weer regelmatig op de velden kwam.

Het was Rob Monen, toen voorzitter van OKV, die twaalf jaar geleden bij me kwam met de vraag of ik interim-voorzitter wilde worden. Rob werd wethouder en mocht geen andere functies bekleden. Ik ben een half jaar voorzitter geweest en werd bij de ledenvergadering door de leden tot voorzitter gekozen.

In die twaalf jaar is er veel gebeurd, we hebben een bestuur samen gesteld van 7 personen en hebben, met de vrijwilligers veel werk verzet. De velden zijn vernieuwd en in en om de kantine is veel gebeurd. Het terras, kleedkamers, fietsenstalling alles is aangepakt het ziet er top uit, mede dankzij een groep vrijwilligers die OKV door dik en dun steunen, we kunnen niet zonder deze mensen.

Als voorzitter ben je vaak eerste aanspreekpunt, meestal bij klachten. Dan moet je deze behandelen en het in zo goed mogelijke banen, samen met het bestuur, te leiden. Gelukkig kan ik wel zeggen dat we alles zo goed mogelijk hebben opgelost, soms niet naar ieders wens. Het leiden van de vergadering hoort er ook bij, we hebben een 7-koppig bestuur en we zijn er tot nog toe altijd uit gekomen, ook financieel staan we er niet slecht voor. Tijdens de vergadering komt de hele vereniging aan bod van TC (technische commissie), JTC (jeugd technische commissie) tot de bouw- en kantine commissie. Binnen het bestuur krijgt elk bestuurslid een taak die ze op moeten pakken.

Ook dient een voorzitter vaak een begin speech te houden bij bijvoorbeeld 90 jaar bestaan van de vereniging, iets waar ik niet goed in ben en het liefst dan ook niet doe en aan een ander overlaat.

Korfbal is in mijn ogen een ondergeschoven sport en voor veel mensen niet de eerste sport om te beoefenen. Als bestuur proberen we steeds iets te verzinnen om leden aan te trekken. Het schoolkorfbal is er een van. Tijdens het toernooi proberen we te laten zien wat OKV inhoudt en wat een mooie vereniging het is die niet alleen uit korfballen bestaat maar waar ook veel omheen gebeurt, zowel voor de jeugd als voor de senioren en aanhang. Korfbal is dan ook een (h)echte gezinssport waar jongen en meisje, man en vrouw met elkaar samenspeelt.

90 jaar OKV, we gaan het op zondag 11 september klein vieren, opgepakt door de OKVestcommissie. Laten we afspreken dat we elkaar zeker bij het 100-jarig bestaan weer/ook treffen.

Wim de Graaf (oud-voorzitter):

WAT VOND IK VAN HET VOORZITTERSCHAP.....

De jubileumcommissie heeft mij gevraagd om een stukje te schrijven hoe het was om voorzitter van OKV te zijn.

Het was in 1988 dat Nico Roels plotseling stopte met het voorzitterschap vanwege drukke werkzaamheden, kon dit niet meer combineren. Er werd mij gevraagd vanuit het bestuur, ik was al bestuurslid, of voorzitter zijn niet wat voor mij was.

Daar moest ik wel een aantal nachten over nadenken. Na deze nachten heb ik besloten om het te doen.

Vergadering van OKZW(Overleg Korfbalverenigingen Zaanstreek Waterland) kwam erbij, maar gelukkig leverde OKV de secretaris hiervoor, zodat al de vergaderingen bij OKV werden gehouden.

Ook was er een verandering voor mij, dat er veel geroddeld werd..... bijvoorbeeld, dat mijn neefje in het eerste speelde omdat ik de voorzitter was. Gelukkig kon ik het naast mij neerleggen, ik vond het namelijk grote onzin.

Voorzitter zijn is een drukke baan. In het jaar 2000 nam Archipel contact op met OKV, met de vraag of hun vereniging gebruik mochten maken van het OKV-veld zij waren genoodzaakt hun huidige complex te

verlaten. Zo waren er diverse gesprekken gevoerd, te veel om op te noemen. Archipel kwam op het OKV terrein spelen onder de naam Archipel met 1 en

2, na 2 jaar werden zij lid van OKV.

In 2001 kwam het volgend project..... Gemeente Oostzaan wilde de muziekvereniging Excelsior verhuizen voor woningbouw, maar er was geen optie waarheen?

Toen is er besloten in het bestuur om ons grasveld te offeren en voor te stellen om het gravelveld in kunstgrasveld te veranderen.

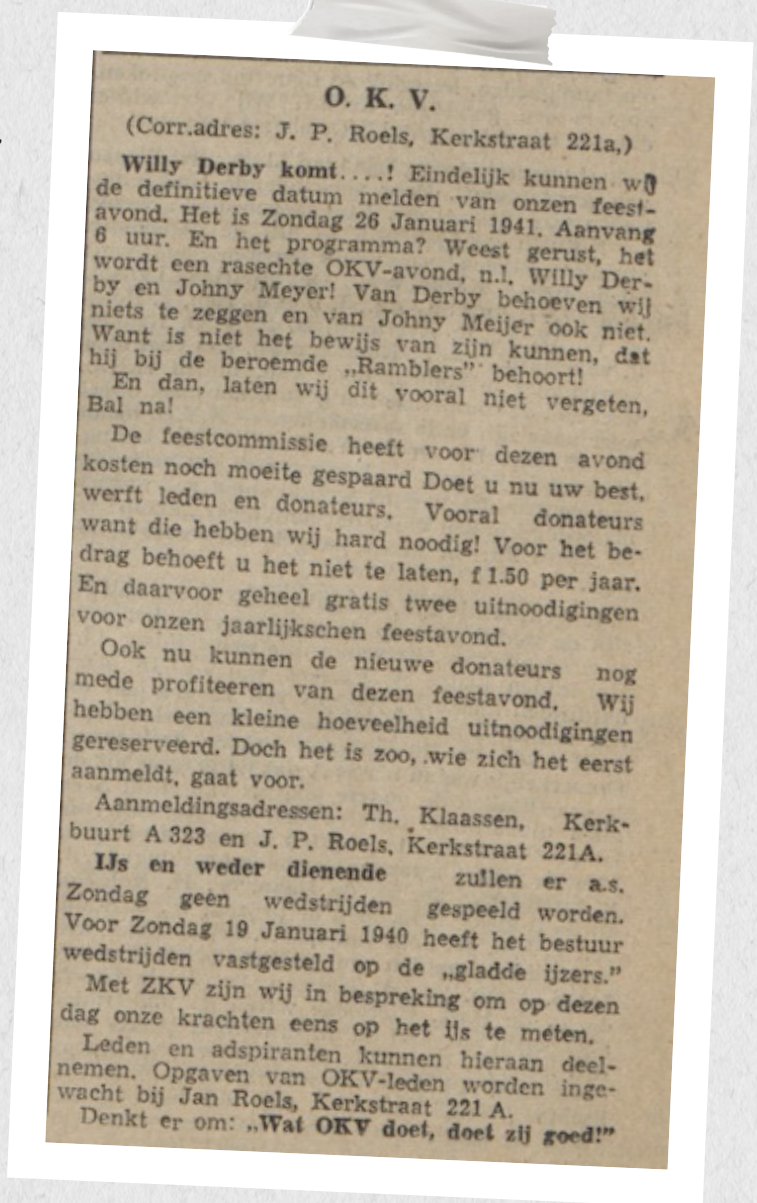
Als voorzitter contact gezocht met de toenmalige wethouder Splunter en de gemeente was al gauw akkoord, zo kregen wij 'n kunstgrasveld, dit was een hele vooruitgang in het bestaan van onze vereniging, dank zij de snelle beslissing van de Gemeente Oostzaan.

Het vorige kunstgrasveld was versleten en hebben nu de 2e kunstgrasmat liggen met wat aanpassingen van de velden 3 grote velden met 2 kleine velden voor de jongere jeugd.

Wij hebben zo een fantastische accommodatie.

Even terugblikken van de jaren dat ik voorzitter was .... Een geweldige tijd..... vandaar dat ik het 22 jaar heb volgehouden.

Mijn wens is na een daling in het ledenaantal dat wij weer gaan groeien met heel veel leden en heel belangrijk dat we 'n goede tweede klasser worden

OKV door de jaren heen

Bij een club van 90 jaar is het niet zo gek dat er al vele verschillende mensen lid zijn geweest van onze club. Korfbal is niet voor niets een club voor jong en oud. De F-jeugd, onze allerkleinsten, kunnen soms wel 5 jaar jong zijn als ze beginnen, terwijl ons oudste lid al 91 jaar is! We hebben zelfs een aantal jaar wat Kangoeroes gehad, die nog jonger dan 5 jaar waren toen ze voor het eerst gingen korfbal trainen. Het 90-jarig jubileum leek ons dan ook een mooi moment om een aantal leden wat vragen te stellen over hoe zij OKV ervaren. Een vogelvlucht van OKV als club, door de ogen van onze eigen leden. We tellen af van 90 tot 0, met elk decennia een ander lid aan het woord. Met mooie ervaringen, de leukste trainers en coaches, wensen voor OKV en meer!

Arie Lust

Ik ben Arie Lust en maar liefst 91,5 jaar oud.

Ik was 7 jaar dat ik lid werd van O.K.V. Eigenlijk mocht je in die tijd pas lid worden als je 10 jaar oud was. Ze hebben mijn leeftijd op papier veranderd, zodat ik toch mee kon doen. Jaren heb ik rondgelopen met een oudere leeftijd, later is dat teruggedraaid. De keuze voor korfbal was snel gemaakt. Het veld lag tegenover ons huis, mijn drie broers waren al lid en van mijn moeder mocht ik niet op voetbal. Ik heb heel kort op voetbal gezeten, maar dat beviel niet zo. Atletiek wel! In de selectie van de atletiekvereniging werd er veel getraind, dit lukte niet meer om te doen naast het helpen van mijn vader op het land, om die reden ben ik gestopt.

Het reizen naar de uitwedstrijden was altijd één groot feest. Met het hele team op de fietst naar Groen Geel. Bij de Zaanbrug moest er tol betaald worden, dan kreeg je van je ouders geld mee. De kunst was om er doorheen te glippen zonder te betalen, dan kon je het geld gebruiken voor snoep.

Later zijn er ook uitwedstrijden geweest naar Zeist. Eerst op de fietst naar het station, vervolgens met de trein naar Utrecht, overstappen en richting Driebergen en het laatste stukje met de bus. Soms ging de rit naar Den Helder, dan vertrok je om 10:00 in de ochtend terwijl de wedstrijd pas om 14:00 was. Op de terugweg werd er vaak gestopt in Alkmaar, om even iets op te steken.

Ik was één van de eerste met een auto, een Volkswagen Kever. Het kostte weinig moeite om er acht personen in de krijgen. Bij de pont wilde iedereen graag even

zijn/haar benen strekken, om en om kwamen de teamleden uit de auto gestapt. Veel voorbijgangers keken vreemd op, omdat het leek alsof er geen einde aan kwam met uitstappende passagiers.

Op mijn 15e kwam ik in het eerste, daar heb ik gespeeld tot mijn 39e. Het laagste team waar ik in heb gespeeld is het 11de. We hadden toen goede schutters en werden twee keer per jaar kampioen.

Ik heb ook nog 10 jaar meegedaan aan microkorfbal, dit werd gespeeld in de Rai. Deze foto is uit de jaren 60.

Anton Lust, Cobi
Oostrom, Arie Kok,
Arie Lust
Rie de Vries, Jopie
Beerling, Immie de
Jong, Dolly Derlagen

Tijdens een wedstrijd kwam er een keer een hele slechte tegenspeler in. De man was zo slecht dat ik hem maar een beetje liet lopen. Het was onvriendelijk om te fanatiek tegen de tegenstander te zijn. Op een punt liet ik hem schieten en vloog de bal in de mand. Door dat doelpunt hebben we gelijk gespeeld of verloren en was het team boos op mij.

Er is nog een moment dat ik als schuldige aangewezen ben. We stonden 13-14 achter en ik miste een doorloopbal. Helaas hadden we de wedstrijd verloren. Het team was wel even vergeten dat ik die wedstrijd elf doelpunten had gemaakt.

De leukst trainer en coach? Ikzelf!. Bij O.K.V. 1 ben ik trainer, coach en speler tegelijk geweest. Van Joop Dekker heb ik het meest geleerd. Joop heeft er voor gezorgd dat mijn schot beter werd.

Met de teamgenoten Simon Tijmes en Wim de Graaf ging ik veel om.

KOMPAS

SPORTKRANT

OKV-teamlid Arie Lust heeft na 65 jaar korfbal nog altijd een goed schot

3 december 2001

Oostzaan - Voor Arie Lust kwam zijn huldiging, in de pauze van de korfbalwedstrijd tussen OKV2 en Rodha, afgelopen zondagmiddag als een pure verrassing. Pas toen clubvoorzitter Wim de Graaf hem met de microfoon in de hand naar de speelbloer wenkte begreep de bijna 71-jarige veteraan dat hij met een smoesje naar de Oostzaanse sporthal was gelokt. Iets wat hij het clubbestuur overigens geenszins kwalijk nam, want de op bijgaande foto links afgebeelde Lust was zeer vereerd een Gouden Schoen in ontvangst te mogen nemen

Voor die speciale eerbetuyging aan de man die al vele jaren ereid is was een goede reden. Arie Lust is namelijk dezer dagen precies 65 jaar actief als korfballer, en dat is in de clubgeschiedenis volstrekt uniek. Een eenvoudig rekensommetje leert dat hij al op z'n 7 jaar zijn entree bij OKV maakte. "Eigenlijk mocht dat helemaal niet", bekent de Oostzener. "In die tijd was het pas toegestaan om aan wedstrijden mee te doen als je 10 of 11 was. Maar ach, er heerste toen een tekort aan aspirantjes, dus werd ik door mijn club gewoon 10 jaar gemaakt. En dat ben ik jaren gebleven".

Topscorer

Dat hij talent had bleek al snel. Reeds op zijn 15 jaar trad hij toe tot het eerste zondagteam, waar hij zich binnen de kortste keren als topscorer manifesteerde. Wanneer hij medeed stond het als een paal boven water dat hij meerdere doelpunten voor zijn rekening nam.

"Ja, ik schoot altijd vrij gemakkelijk", erkent Lust. "Vaak had ik, als ik eenmaal de bal in handen had, het gevoel van: die gaat erin. En dat gebeurde dan meestal ook. Daar moet je een bepaalde feeling voor hebben, denk ik".

Als een van de hoogtepunten uit de bijna 25 jaar dat hij in het eerste team speelde herinnert Lust zich het kampioenschap van de derde klasse in 1965. Het team (waarvan destijds ook Wim de Graaf deel uitmaakte) slaagde erin na vele jaren in die klasse eindelijk naar een hoger niveau door te stoten. Deze prestatie was wellicht voor een deel toe te schrijven aan het feit dat Lust toen behalve speler ook trainer en coach was.

Toen hij een jaar of 39 was achtte Lust de tijd rijp om plaats te maken voor een jongere clubgenoot. Maar er was geen sprake van dat hij zijn betrokkenheid bij de sport op een lager pitje zette. Integendeel.

zijn carrière als trainer/coach en scheidsrechter kwam toen pas goed op gang. In feite is hij altijd intensief actief gebleven bij OKV. Weliswaar speelt hij tegenwoordig in het laagst genoteerde zondagteam, dat opereert in de negende reserveklasse, maar minder fanatiek is hij zeker niet. Zo scoorde hij zondag na de huldiging in Oostzaan nog drie treffers in de uitwedstrijd tegen Purmer.

Deel van het leven

Toch realiseert hij zich dat zelfs in zijn geval ooit een einde moet komen aan zijn sportloopbaan. "Ik heb al jaren last van rugklachten", vertelt hij. "Als ik sport heb ik daar vrijwel geen hinder van, maar daarna merk ik wel dat ik steeds langer nodig heb om weer te herstellen. Maar wanneer ik definitief ga stoppen als wedstrijdspeler laat ik liever nog maar even in het midden. Ik doe het immers nog zo graag. En ik denk dat de korfbalsport inmiddels een deel van mijn leven is geworden. Dat geef je natuurlijk niet zomaar op".

Ik ben altijd erg betrokken geweest bij de bouw van de kantine en kleedkamers. Momenteel zit ik nog in schoonmaakploeg. Op vrijdag maak ik de kleedkamers schoon samen met Henk Opstal en Harry Heesterbeek. Nel Hottentot, Alie Rem en Marianne de Graaf doen de kantine. We sluiten altijd af met een bak koffie en de nodige roddels. Ik zou graag zien dat O.K.V. blijft bestaan in de huidige vorm.

Jannie de Graaf

Mijn naam is Jannie, ben 75 jaar jong. Ik was 13 jaar en ben lid geworden en vond het spelletje meteen leuk, mijn trainer was Wim , best wel streng, maar kon ook tegen 'n geintje.

Ben begonnen in de B aspiranten tot mijn 15de daarna dacht ik naar de junioren te gaan. Deze moest ik overslaan en kwam als 15 jarige in het 1e team , omdat er drie dames zwanger bleken te zijn. Dat was wel even iets anders dan de B aspiranten. Het was 'n fijne tijd

Gespeeld met de Roelsies Goos – Piet – John - Nico - Peter – Pieter – Wim – Jaap – Thea – Marijanne – Tini – Klara – Gerda – Agetha - Yvonne – Trijnie R. – Carolien etc.

Heb veel dingen meegemaakt en deze wil ik jullie niet onthouden

In de wintermaanden speelde we in de oude Rai dat heette toen der tijd microkorfbal en Arie had de organisatie en reed in zijn auto (volkswagen) met spelers naar Amsterdam, Wim reed daar achteraan.

Op eens stopte Arie er kwam rookt onder de motorkap vandaan. Voor de vrieskou had Arie een wollen deken op de motor gelegd, maar was vergeten deze er af te halen, het is gelukkig goed afgelopen. Aan het einde van het zaal seizoen had Anny altijd tomatensoep gekookt, dus allemaal op naar de tomatensoep, dat was heel lekker, want koken kon Anny zeker.

Ook heb ik vele trainers meegemaakt en de leukste trainster was Ans de Jong , daar hebben we heel veel van geleerd. In de zomer moesten we met de hele selectie trainen in het Twiske en Ans ging op 'n geleende fiets met ons mee, want ze had knie problemen. Zwoegen in het zand met iemand op je rug, heel zwaar, Herman was de langste van de groep en moest bij een kleiner iemand (de naam ben ik kwijt) op zijn rug , dat was lachen, gieren, brullen, Herman liep met zijn lange benen gewoon mee.

Heb tot mijn 36ste jaar in OKV 1 gespeeld en toen was het genoeg.

Langzamer hand zakte ik af naar lagere teams en heb meegedaan met het 2e – 3e – 4e – tot het 11e .

Ja, Ja OKV had op geven moment 11 senioren teams in de competitie

Heb vele functies vervult bij OKV en heb daarvoor samen met Wim 'n lintje ontvangen namens de koning.

Een van die functie is nog steeds de ledenadministratie.

Wim was voorzitter, het mooiste moment van de ledenadministratie was de

299ste lid aanmelden bij de KNKV. Wim zei: "nog één Jannie dan hebben we 300 leden", helaas die kwam niet.

Nu op dit moment hebben we nog maar 180 leden.

Ik heb twee wensen.....

Ten 1e dat OKV vanaf dit moment weer zal groeien

Ten 2e dat er na ons weer 'n Wim/Janniekoppel zal opstaan, dan kan OKV nog jaren voort bestaan.

OKV HARTELIJK GEFELICITEERD

Marianne Bast

Mijn leeftijd is 70 jaar. Ik ben op 18-jarige leeftijd begonnen met korfballen, na eerst 3 jaar aan de lijn te hebben gestaan bij Egbert. Martin de Dood had mij geronseld, maar daar heb ik nooit spijt van gehad.

Het leukste is moeilijk, maar met de recreantengroep (die wij toen hadden opgezet) een weekend naar Terschelling zit nog vers in mijn geheugen. Egbert en ik hadden een weekend vol gepland met activiteiten en dat was geweldig.

Alle jeugd ploegen die wij getraind hebben was ook altijd erg leuk en meerdere kampioenschappen daarmee behaald.

De rommelmarkt: het hele veld en de kantine stonden vol met "rommel", was super gezellig!! Bedrijfskorfbal en natuurlijk de wedstrijden en kampioenschappen van het eerste waar Marjorie toen in speelde vond ik erg leuk. Nu geniet ik nog steeds van kijken naar korfbal, van de kien en klaverjasavonden waar Egbert en Ik druk mee zijn om prijzen te kopen.

De leukste coach was Aad de Nijs, die toen het derde coachte. Wij hadden toen een super gezellige ploeg en iedereen wilde graag in het derde spelen. Het meeste heb ik geleerd van de vrouw van Aad, Gu de Nijs. Zij had in KZ1 gespeeld en kon ons dus wat leren!!

Allereerst wil ik OKV van harte feliciteren met het 90-jarig bestaan en op naar de honderd jaar!!

Mijn wens voor OKV is dat er nog veel nieuwe leden bijkomen, zodat er veel mensen net zoveel plezier aan korfbal beleven als Egbert en ik hebben gehad.

Yvonne Langenberg

Mijn eerste herinnering heb ik aan mijn eerste training: deze was in de gymzaal van de oude Kerkbuurtschool en tante Nel Spackler was de trainster. Ik weet nog dat ik erg onder de indruk was van haar luide stem, die boven alle herrie van al die kinderen uitkwam. Ik ging samen met een paar klasgenootjes, die later allemaal weer snel zouden stoppen.

Waarom ben ik op korfbal gebleven, terwijl ik toch helemaal niet uit een korfbalfamilie kwam? Ik denk dat het in de eerste plaats kwam, omdat ik niet zomaar mocht stoppen als ik ergens aan begon van mijn ouders, maar later kwam het zeker door een geweldig leuke ervaring met OKV. We gingen met de bus met meerdere teams naar een toernooi (aspiranten, junioren en senioren) en dat maakte een enorme indruk op me; iedereen was zo ontzettend aardig en het was super gezellig. Mensen hadden stoeltjes mee, er werd gezongen in de bus en de hele dag leek het wel één grote picknick. De velden in die tijd waren vaak nog prachtige grote grasvelden, omdat er gekorfbald werd in drie vakken. Later ging ik in mijn eentje mee naar een kampioenswedstrijd met de bus en dat voelde helemaal niet raar. Je werd gewoon opgenomen in de groep, alsof het één grote familie was.

Als korfbalster stelde ik niet veel voor, maar in de senioren kwam ik toch in de selectie. Ik speelde bijvoorbeeld in een vak met Wim de Graaf, die zijn laatste jaar in het eerste speelde en die een ontzettend belangrijke motor was, fanatiek en gedreven. Later speelde ik in het vak met Pieter Lieman, Pieter Jonker en Sylvia Bos. Zij waren echt goed en ik mocht mee huppelen. Sylvia was een klasse apart, want zij maakte altijd heel veel doelpunten en werd ook topscoorder van de Zaanstreek bij de vrouwen (dames). In die tijd kwam er elke week een volledig overzicht van al het korfbal in de Zaanstreek, met verslagen van alle wedstrijden van de standaardteams en een doelpuntencompetitie in de krant.

Ook speelde ik met Trijnie Rep, die een topsport achtergrond had bij het schaatsen en korfbal daarna voor de lol ging doen. We hebben inderdaad toen heel veel lol gehad, maar ze was ook ontzettend fanatiek. Elke trainingsavond werd een feest en toch werden we kampioen. Sfeer en sportiviteit waren de kernwoorden bij Trijnie en ze nam met haar humor iedereen op sleeptouw.

De trainers die ik in de selectie heb gehad zijn Ans de Jong (de toptrainster die mij direct uit het eerste gooide), Leo Bolte, Tjakko Bos, Piet Roels, Theo van Zelst, Han Sneijder en Leo Borghols. Leo Bolte was heel erg van de conditie, Tjakko kon het goed vinden met de belangrijkste spelers en leerde mij wat afvangen was, Piet zorgde voor de trucjes en de vindingrijke vrije ballen en Leo Borghols was de meest complete trainer die ik heb meegemaakt. Hij was zelf echt een heel goede korfballer, maar hij was ook iemand die voor heel veel gezelligheid zorgde. Ik heb daar toen ontzettend van genoten en met Leo en zijn vrouw Henny heb ik nog contact gehouden.

Na de tijd in de selectie is zeker een hoogtepunt het kampioenschap met OKV 4 tegen Heemskerk 1. Vanuit dat team is ons jaarlijkse kampeerweekend in Garderen (dit jaar Voorthuizen) ontstaan. We gaan inmiddels al 25 jaar. Deze weekenden zijn qua sfeer een beetje zoals vroeger de uitjes met de bus naar kampioenswedstrijden; de stoeltjes gaan mee, het is altijd gezellig!

Eigenlijk is dit wat een vereniging bijzonder maakt, met anderen leuke dingen doen en daarbij is het korfbal een verbindende factor. Ook is een groot pluspunt dat bij korfbal de mannen en vrouwen samen een team vormen, wat de sfeer in een vereniging bijzonder maakt.

Activiteiten organiseren, heb ik ook altijd heel graag gedaan, vooral voor de jeugd. Ik denk aan de Zeskamp, de thematrainingen en het Pinksterkamp, allemaal om het wij-gevoel te creëren, dat ik zelf altijd zo leuk heb gevonden.

Hoogtepunten voor de vereniging waren niet alleen de korfbalprestaties, maar bv ook het Marie Stam-de Vries-toernooi, waarbij heel veel verenigingen voor de voorbereiding van het zaalseizoen naar Sporthal Oostzaan kwamen. Het toernooi was een ode aan Rie Stam, die jarenlang veel voor OKV heeft gedaan en voor mij een soort 'korfbalmoeder' is geweest. Verder heeft ook het opnemen van de korfballers van Archipel een positieve invloed gehad op de vereniging met goed korfbal, nieuwe trainers en gezelligheid.

Tot slot wil ik het trainen met de 90-jarige Arie Lust bij de recreanten nog als een hoogtepunt noemen. Zijn leven is al zo lang met korfbal verbonden, dat hij een icoon voor de sport is.

Mijn wens voor OKV...

OKV heeft door heel veel inzet van velen een prachtig complex, maar om een mooie vereniging te kunnen blijven, heeft OKV nieuwe jeugdleden nodig. Ik wens OKV dus heel veel nieuwe jeugdleden (jongens en meisjes) én mensen die ervoor zorgen dat de jeugd kan trainen en leuke activiteiten kan doen.

Marcel Schaft

Mijn naam is Marcel Schaft en ik ben 46 jaar. Ik kwam al in de wandelwagen wekelijks bij OKV, maar ben op mijn zevende begonnen met korfbal. De familie van mijn moeders kant (Lust) korfbalden al decennia bij OKV, dus de keus was snel gemaakt.

Ik heb in de jaren '80 alle jeugdteams doorlopen en kwam begin jaren '90 in de junioren terecht. Dat was zowel de leukste periode als de periode waarin ik bij OKV het meest heb geleerd: van Tiny Taams vooral op technisch gebied en van

Ronald van der Bunt vooral op tactisch gebied. Ook van de drie trainerscursussen heb ik in die periode veel opgestoken.

In de juniorentijd zijn wij een aantal seizoenen een lang weekend naar de Eemhof geweest. En in mijn laatste seizoen in de junioren ('91/'92) zijn we zelfs naar Tsjechië geweest. Dat kon omdat onze trainer bij OKV ook trainer was van een Tsjechisch team. We reisden met de bus, sliepen bij spelers thuis, hebben dingen bekeken en ook een wedstrijd tegen een Tsjechisch team gespeeld. Wat prestaties betreft gingen we in die juniorenjaren op en neer tussen 1e klasse en hoofdklasse: het ene jaar promoveren en het andere jaar degraderen. Alleen in mijn laatste seizoen wisten we ons in de zaalhoofdklasse te handhaven.

In de jaren dat ik bij OKV in de senioren speelde (eind '90 / begin '00) zijn we onder leiding van trainer Fred Noom achtereenvolgens gepromoveerd naar de 2e en de 1e klasse. Ik die jaren speelden we veel derby's tegen Roda, ZKC en ZKV. Ik kan mij nog een leuke derby in de Struyck tegen ZKV herinneren, waarin we in de laatste seconden de winst binnensleepten.

In die tijd heb ik ook verschillende jeugdteams (en een half seizoen het eerste) trainen gegeven en gecoacht. Hoogtepunt daarbij was het seizoen '97/'98. Hierin werden we met de A1 in een volle sporthal kampioen na winst op BEP en speelden we op het veld om het kampioenschap van Nederland, waarop we vierde werden. Zowel in de zaal als op het veld promoveerden we met de A1 naar de hoofdklasse. En daarnaast werden met het 1e in de zaal kampioen van de 3e klasse.

Mijn wens voor OKV is dat club voor de 100e verjaardag met de senioren de weg terug naar de 2e en 1e klasse weet te vinden en dat de jeugdafdeling groeit naar drie teams in iedere leeftijdscategorie.

Demis de Lange

Op 1-9-1988 ben ik begonnen met korfballen. Mijn trainer / coach waren toen tante Jannie en ome Wim omdat het een beetje gek was om ze tante en oom te blijven noemen tijdens de trainingen en wedstrijden werd het vanaf die tijd voor mij ook Jannie en Wim. Net zoals mijn teamgenoten.

De trainer die mij de wegtrekbal (mijn handelsmerk gedurende mijn korfbalcarrière) heeft geleerd is Johan Mulder. Dit was in de A1. Hij is niet lang gebleven maar heeft in die korte tijd wel mij het korfbaltrucje geleerd dat ik vele jaren heb kunnen gebruiken. In de jeugd heb ik ook heel veel geleerd van Marcel Schaft en Riekje Keppel. Die wisten goed om te gaan met mij als vervelende puber.

In het eerste en tweede heb ik vele verschillende trainers gehad die goede en slechte eigenschappen hadden maar met iedere trainer heb ik het altijd leuk gevonden om te komen trainen en op de zondag was er alle motivatie om te winnen.

De wedstrijd die mij het meest is bijgebleven is de thuis wedstrijd tegen Trias in de sporthal Oostzaan. Onze concurrent dat jaar voor het kampioenschap. Iedereen was zo goed die wedstrijd dat we van onze grootste concurrent wonnen. Helaas werden we dat jaar geen kampioen omdat we de uitwedstrijd tegen Trias verloren.

Het leukste vond ik altijd de derde helft en de nazit na trainen. Ik wil iedereen bedanken die dat heeft mogelijk gemaakt. We hebben wel nagezeten tot diep in de nacht.....

Mijn wens voor OKV?

Dat het nog lang een gezellige club mag blijven. Dat iedereen zonder blessures kan sporten bij de mooiste club van de wereld. Helaas is dat bij mij niet gelukt en kan ik door een chronische enkelblessure nooit meer een heel seizoen op het korbalveld staan. Dat vind ik nog steeds heel jammer.

Jordy Rietveld

Als vertegenwoordiger van 'de eind twintigers/begin dertigers' voel ik mij zeer vereerd om voor deze speciale jubileum editie een stukje te mogen schrijven over mijn jaren bij OKV.

Op 27 augustus 2001, op 10-jarige leeftijd, starten mijn korfbalcarrière bij OKV in Oostzaan. Via het schoolkorfbaltoernooi kwam ik voor het eerste in aanraking met onze o zo mooie sport. In onze tijd (die van 'de eind twintigers/begin

dertigers'-leeftijdsgroep) domineerde de Noorderschool het schoolkorfbaltoernooi volledig. Maar ondanks de enorme verliezen die ik tijdens dit toernooi met de Rietkraag leed, was ik super enthousiast en heb ik mij lid gemaakt bij OKV.

Vervolgens heb ik de gehele jeugdopleiding van OKV doorlopen. Dit startte als pril gespuis in de D'tjes met Bert Ramaker die het zootje ongeregeld in toom mocht houden. Om vervolgens de fijne kneepjes van het tactische spel te leren in de C'tjes onder leiding van Denise van der Stelt. Van daaruit stroomde ik door naar de B1, waar wij trainen kregen van Astrid en Demis. Na paar seizoenen hogerop om het vlagenschip van de jeugd te vertegenwoordigen met als trainer/coach Dominique en later Bert en Eddie. Na de jeugd over naar de senioren en daar inmiddels al wat jaren aan het schommelen tussen het 3e en 4e met trainingen/coachen van onder andere Annemarie, Daphne, Martin en Angelique. En inmiddels zelf ook wat teams trainen mogen geven samen met Jelle en de laatste jaren met Jasper.

De leukste seizoenen/herinneringen waren natuurlijk degene waarin we kampioen werden (en dat waren gelukkig vele seizoenen!) Om dit samen met onze vaste groep mee te maken, maakte het nog mooier. Het meeste geleerd heb ik op sociaal vlak: Het omgaan met elkaar als echt team waar goede communicatie de sleutel is. Ik ben er dan ook trots op dat mijn 'gewone' teamgenoten mijn beste vrienden zijn geworden. Om vervolgens ook met z'n allen op vakantie te gaan: Van zomervakantie tot pinksterkamp en al jaren een groot gedeelte van een vast team met het hemelvaart toernooi.

Na een klein kijkje in mijn korfbal-carrière, rest mij alleen nog onze mooie club te feliciteren met haar 90-jarige jubileum. Ik hoop op nog vele mooie korfbaljaren en wellicht wat extra jeugdleden zodat onze vereniging weer wat kan gaan groeien. Op naar nog vele jaren en bedankt voor de afgelopen jaren!

Bente Dil

Ik ben Bente en ik ben 22 jaar.

Ik ben begonnen bij OKV toen ik 5 jaar oud was. Mijn zusje wilde heel graag korfballen, toen heb ik een keer een training meegedaan en daarna kwam OKV niet meer van mij af. Ik ben toen gestart in de welpen en zit inmiddels in de selectie.

Waar ik altijd heel erg naar uitkijk bij OKV is het Hemelvaarttoernooi. Hier gebeurt van alles, dus een moment eruit pikken is moeilijk. Ook het pinksterkamp was ieder jaar weer genieten. Zo wist je van tevoren dat je het ijskoude zwembad in gegooid zou worden, speurtochten van 3 uur (of juist maar een uurtje door een goed tempo) zou gaan lopen, midden in de nacht in het bos een theekransje zou houden met slechte moppen en zo nog veel meer. Daarnaast zijn alle feesten altijd zeer geslaagd en hebben we ook nog het priktoernooi. Dat Celine en ik het priktoernooi een keer hebben gewonnen was onverwacht, maar zeker memorabel. Er is dus genoeg leuks te beleven bij OKV.

Bijna alle trainers die ik in de jeugd heb gehad zijn nu mijn teamgenoten, dus dit is eigenlijk een gevaarlijke vraag, maar ik heb altijd gezegd dat Marcel mijn favoriete trainer is. Hij was altijd fanatieker dan het hele team bij elkaar en de trainingen waren af en toe best intens, maar het was wel altijd heel gezellig. Ook zal ik nooit meer vergeten dat hij de hele serie van 'het huis Anubis' heeft gekeken, omdat wij met de F'jes naar die film gingen toen we kampioen waren geworden.

Wie mijn leukste teamgenoot is, is natuurlijk eigenlijk net zo lastig. In de jeugd heb ik ongeveer vanaf de C tot en met de A met dezelfde teamgenoten gespeeld en dat was een super leuk team. Nu hebben we in de selectie ook een heel gezellige groep, maar mijn favoriete trainingsmaatje is toch wel Mike.

De leukste coach is denk ik wel Rob, want hij had een boot.

Voor OKV hoop ik er nog veel jubilea zullen komen met veel nieuwe leden, nieuwe leukste momenten en douches die langer aan blijven.

Danique Schols

Ik ben Danique en ben 13 jaar. Ik begon met korfbal in 2015 toen was ik 7 jaar. In die tijd heb ik trainers/coach gehad en mijn leukste trainers zijn: Peter, Collin, Robin, Esmee, Ilse. Ik heb het meest geleerd van: Mario en Robin. OKV is heel leuk, maar het leukste vind ik toch het pinksterkamp. Mijn wens voor Okv is om later trainer te worden en om mee te gaan op kamp. Groetjes Danique

Babette den Heyer

Ik ben Babette den Heyer en 9 jaar oud.

Ik was 5 1/2 jaar dat ik begon met trainen en 3 maanden daarna mocht ik meedoen met de wedstrijden in de F3.

Ik denk dat het leukste nog gaat komen; het korfbalkamp

Maar van wat ik tot nu toe gedaan heb, vond ik het priктоernooi en de disco het leukste.

Van Mario heb ik het meeste geleerd en dat was heel leuk.

Dat OKV nog lang zal blijven en dat iedereen een keer kampioen wordt.

13 mei 2001

'Hecht team' OKV ook op veld gepromoveerd

□ Het gepromoveerde team van OKV. Staand v.l.n.r.: Ferry Kütscher, René Schaft, Dennis Wals, Erwin van Tol, Hans Egthuisen, Rogier den Heyer, Marcel Schaft, trainer Fred Noom en teambegeleider Peter Visser. Gehurkt v.l.n.r.: Astrid van Alkemade, Eva Marinus, Silvia den Heyer, Marit Lust, Marjorie Bast, Sandra van Vliet en Tamara Mol.

Van onze medewerker

ZAA NSTREEK - Korfbaltrainer Fred Noom sluit zijn laatste seizoen bij OKV buitengewoon succesvol af. Na de zaal zijn de Oostzaners nu ook op het veld gepromoveerd naar de eerste klasse. De club versloeg het Haarlemse Oosterkwartier eenvoudig, 24-16.

OKV-Oosterkwartier 24-16

Er was grote opluchting in Oostzaan toen OKV uiteindelijk won. In de rust stond de ploeg nog achter. Omdat er een grote feestavond was gepland

was het echt noodzakelijk dat de thuisclub zou winnen. „Ik zat behoorlijk in de zenuwen na de eerste helft. Er was al zoveel georganiseerd, dat een neder-

laag toch wel dramatisch was geweest. Gelukkig ging het de tweede helft goed”, verzuchtte trainer/coach Noom.

Hij vindt het wel jammer dat hij nu niet met OKV de eerste klasse in kan gaan. „Het is een hele hechte groep, dat is ook de grote kracht van het team en ik weet niet of het er bij ZKV, mijn nieuwe club, net zo aan toe gaat. Maar het is wel goed dat ik wegga, drie seizoenen is lang genoeg. Ik kom de spelers volgende seizoen wel weer tegen, want in de zaal moet ik met

ZKV tegen OKV spelen.”

Over de toekomst van de Oostzaners is Noom wel hoopvol. „Dit team gaat zich redden in de eerste klasse, al zullen ze niet meteen kampioen worden. Tactisch is de ploeg veel sterker geworden en het is een echt vriendenteam, de spelers korfballen al jaren met elkaar en voelen elkaar goed aan.”

Marcel Schaft kwam dit seizoen weer terug bij zijn oude club, na vijf jaar in het tweede van Groen Geel te hebben gespeeld. Hij werd samen met zijn

Kampleiders aan het woord

In 2010 is het OKV pinksterkamp in het leven geroepen. Een kamp voor de D-jeugd t/m A-jeugd, met soms zelfs nog een aantal jonge senioren die het kamp zó leuk vonden, dat ze nog een extra jaartje mee wilden. Het is dan ook niet voor niets dat dit kamp een groot begrip is geworden bij OKV. Elke jaar wordt er van tevoren geld opgehaald voor het kamp door middel van sponsorschieten, worden anderen sponsoren geworven en is er soms zelfs een kamp voor een avond. Op deze avond kan de jeugd het kamp alvast voor één dag beleven voordat het echte kamp gaat beginnen. In dit hoofdstuk zijn er twee kampbegeleiders aan het woord, die hun ervaringen delen over de afgelopen kampen. Allemaal even enthousiast en vol mooie herinneringen, precies zoals pinksterkamp altijd is geweest.

Rob Tijmes

“Hey Rob, is het pinksterkamp niet wat voor jou?”

Dat was ongeveer de strekking van de vraag die mij werd gesteld door Ton (van Ingen). Als Guido het er mee eens is, Ja was het antwoord en zo rolde ik in de organisatie en leiding van het Pinksterkamp. Het eerste jaar was geweest en met wat aanpassingen in het reglement gingen we vol goede moed het 2de jaar in (en nog vele daarna) De rode draad in het geheel was dat de kinderen een programma kregen van na het ontbijt tot middernacht.

Dat zijn vele spelletjes, trainingen en speurtochten, maar door het grote enthousiasme en vindingrijkheid van de leiders kwam dat altijd weer goed. Eenmaal op het kamp was het een groot feest, met op de eerste plaats altijd lieve kinderen die ieder spelletje, hoe lullig die soms was, vol enthousiasme mee deed en altijd wilde winnen.

Voor mij was altijd het hoogtepunt de aanloop naar de spooktocht.

“Rob, hebben we dit jaar een spooktocht?” Geen idee zei ik altijd, je ziet het wel “Maar ik durf niet” Ach zei ik dan het zal wel meevallen dit jaar, er zijn er vorig jaar maar twee niet terug gekomen. Valt toch best mee op vijftig kinderen en dan natuurlijk snel weglopen voor er meer vragen komen en zo nog veel meer gein en ongein. Na drie nachten van drie uur slaap (of minder), afgepeigerd terug en dan dankbaar en trots dat alles weer gelukt was en iedereen veilig thuis was naar bed om heeeeeeel veel te slapen. Het is een prachtig iets voor alle jeugdleden van OKV en dat moet vooral zo blijven!!

Angelique Brandberg

Al ruim 10 jaar een begrip op de vereniging OKV Pinksterkamp. Voor alle jeugd vanaf de D pupillen wordt dit ontzettend gave kamp elk jaar weer door vrijwilligers in elkaar gezet en worden de jeugdleden van vrijdagavond tot maandagmiddag bezig gehouden. Dankzij een hoop trouwe sponsoren en het welbekende sponsorschieten kunnen we de prijs drukken en het ook nog financieel leuk houden voor onze jeugdleden.

Wat houdt het kamp in nou vooral elkaar leren kennen en een hoop lol trappen. Spooktochten (die door sommige wel en sommige juist helemaal niet wordt gewaardeerd), speurtochten (meestal door het dorp waar we zitten zodat ook de omgeving nog een beetje ontdekt wordt), discoavonden (met soms ook spontane optredens van onze jeugdleden), Bosspellen, dropping, zwemmen (blijft een gouden dag waar de jeugdleden altijd erg naar uitkijken) maar natuurlijk ook korfbaltrainingen (meestal op een creatieve manier waardoor het enthousiasme ervan af spat) worden het hele weekend gepland en met een hele hoop lol en fanatisme uitgevoerd. Op kamp duren de dagen lang en de slaapnachten zijn vaak heel erg kort. In deze nachten gebeurt van alles maar persoonlijk is wolven van Warmerdam toch wel een favoriete bezigheid, maar ook andere spelletjes worden gezellig gespeeld.

Wij als pinksterkampcommissie hopen dat deze traditie nog heel lang mag voortbestaan net als onze mooie vereniging!

Vrijwilligers aan het woord

Waar we al hebben aangegeven dat OKV, OKV niet zal zijn zonder het bestuur, zijn in dit hoofdstuk net zulke belangrijke mensen aan het woord: onze trouwe vrijwilligers! Een aantal van onze vrijwilligers geven je een kijkje in hun taken als vrijwilliger, hun wensen voor onze mooie club en de ervaringen door de jaren heen als vrijwilliger. Een mooi moment om even stil te staan bij alle vrijwilligers van OKV, ook degene die niet in dit boekje staan en ze te bedanken voor al hun hulp de afgelopen 90 jaar. De stukjes laten mooi zien hoeveel taken er worden vervuld door vrijwilligers en hoe OKV inderdaad zonder al deze vrijwilligers niet verder kan bestaan.

Nel Hottentot:

Doordat mijn vader sinds de oprichting lid is geworden van okv zijn mijn broer en ik daar ook in opgegroeid.

Na de aspiranten tijd en ik junior werd hadden we een juniorencommissie opgericht en gezellige avondjes voor de jeugd georganiseerd. Ook heb ik verschillende ploegjes getraind en gecoacht.

Als jeugdcommissielid hebben we met elkaar leuke dingen gedaan zoals het sinterklaasfeest, eieren zoeken bloemen en taart uitdelen bij de kampioenswedstrijden. Op de zaterdagochtenden deed ik samen met een ander lid de kantinediensten.

Verder samen met Jannie en Wim de grote club actie tot een succes gebracht. Waar hele leuke herinneringen van over zijn gebleven, zoals met de kinderen die genoeg loten hadden verkocht naar Hellendoorn/Heksendoorn waar we tot laat bleven om naar het vuurwerk te kijken. Ook de reisjes naar Walibi waren een groot succes.

De wens die ik heb voor okv is dat het een gezonde vereniging blijft en over 10 jaar het 100 jarige bestaan kunnen vieren.

Wim en Nel Wals:

Er werd ons gevraagd of we iets wilde schrijven, maar waar begin je?

We zijn allebei al heel wat jaren lid van de vereniging, het korfballen is ons eigenlijk met de paplepel ingegeven, eerst om zelf te korfballen en later om er samen van het spel van onze zoons in het 1e te genieten.

We hebben al deze jaren in diverse commissies gezeten, trainer en jeugdleider geweest.

Nu zijn we eigenlijk alleen nog maar aan het helpen als vrijwilliger, kantine dienst draaien op een trainingsavond, altijd gezellig, er is door de jeugd altijd wel iets te vertellen.

Ook het organiseren van loterijen bij schoolkorfbal, bij de laatste wedstrijd in de zaal en natuurlijk bij het Hemelvaarts toernooi, wat altijd een super korfbaldag voor iedereen is.

De vereniging kan hierdoor heel veel leuke dingen organiseren.

Wim is ook zeer actief met een groepje gezellige mannen om iedere week het onderhoud in en rond de kantine te verzorgen en natuurlijk met daarbij iedere week koffie met gebak of zeer lekkere koeken, want tenslotte moet je na hard werken ook even gezellig bijkletsen om van alle nieuwtjes uit het dorp op de hoogte te blijven.

Zo zijn we toch heel veel met onze club bezig, wat we ook zeker doen met veel plezier en vooral voor de gezelligheid.

Ook na de wedstrijd van het 1e gezellig samen met onze vrienden borrelen is iets wat we met veel plezier doen, vooral als het mooi weer is dan zitten we heerlijk met z'n allen op ons mooie complex in het zonnetje.

We hopen dat we nog van heel veel fijne en gezellige korfbalwedstrijden mogen genieten.

We wensen de vereniging veel goeds voor de toekomst en blijven zeker zolang als het gaat als vrijwilliger mee helpen.

Klara Schaft

Mijn herinneringen aan OKV

Ik stond in de kinderwagen langs de lijn als mijn vader korfbalde. Vanaf mijn 8e jaar ben ik zelf actief gaan korfballen en heb in de jaren '60 en '70 vele pupillen-, aspiranten-, junioren- en seniorenteam's gespeeld. Mijn korfbalcarrière is uiteindelijk geëindigd bij de recreanten.

Het korfbalvirus sloeg ook aan bij mijn kinderen, waardoor zij alle drie gingen korfballen. Zo werd ik in de jaren '80 ook nog wel eens ingezet om een ploegje te coachen. Ook de meeste kleinkinderen zijn inmiddels actief met korfbal bezig, zodat ik op zaterdag heel wat uurtjes langs de lijn ben te vinden.

Daarnaast ben ik ook actief lid geweest van de junioren / jeugdcommissie. Ook heb ik vele kantinediensten gedraaid in de weekenden, tijdens klaverjassen, schoolkorfbal, het toernooi op Hemelvaartsdag en tijdens trainingsavonden. Dat laatste doe ik tot op de dag vandaag nog steeds.

De loungebank die door Kees is gemaakt, vond hij zonder kussens kaal. Toen kon ik aan de bak om de kussens te maken. Die worden nog steeds gebruikt op de banken in de kantine.

Ik wens OKV nog heel veel mooie sportieve jaren toe. Op naar de 100 jaar!

Iris Onrust:

Mijn korfbalcarrière bij OKV begon toen ik zes jaar oud was en van mijn ouders een teamsport moest kiezen. Samen met mijn vader ging ik op een zondagmiddag langs bij OKV 1 en na de wedstrijd was ik verkocht: dit zou mijn sport worden. Vervolgens heb ik 19 jaar zelf gekorfbald. Hiervan ben ik zeven jaar gecoacht door mijn vader, die als oud-voetballer op die ene zondagmiddag ook besmet is geraakt met het korfbalvirus. Sinds 2014 coach ik zelf ook een team. Dit deed ik het eerste jaar samen met mijn vader en vervolgens een aantal jaar met Mark Taams en Annouk Butter. Sinds een jaar ben ik de trotse trainer/coach van de A1 samen met Bregje Tiecken en Angelique Brandberg. We zijn vorig jaar tweemaal gepromoveerd naar de eerste klas. Vooral de wedstrijd in de zaal tegen ZKV behoort bij mijn mooiste trainer herinneringen. Na een enorm spannende strafworpenrace werden wij voor een bomvolle zaal kampioen!

Daarnaast ben ik een aantal jaar lid geweest van de JTC, hierbij waren wij onder andere verantwoordelijk voor de teamsamenstelling. Vaak een lastige taak om zoveel mogelijk jeugdspelers blij te maken met hun teamindeling. Samen met mijn commissieleden hebben wij dit altijd zo goed mogelijk proberen te doen. Als laatste heb ik veel feesten voor OKV mogen organiseren. Deze waren altijd erg divers: Van kroegavond, gala, verkleedfeesten tot paardschijten. Deze feesten zijn voor mij mooie herinneringen.

Als hoogtepunt wil ik onze verkleedfeesten noemen waarbij alle leden altijd hun best deden en wij de zaal zo mooi mogelijk versierden.

Ik heb al mijn beste vrienden en vriendinnen bij OKV ontmoet. Dat is het mooiste wat ik uit mijn vrijwilligerswerk heb gehaald. Ik heb door middel van het sporten en de activiteiten rondom de club vele vriendschappen ontwikkeld. Dit zie ik ook bij de kinderen die ik coach. Ik ben hier de club dankbaar voor. Dit is dan ook iets wat ik OKV toewens: Dat zij nog vele jaren verantwoordelijk zal zijn voor vriendschappen en saamhorigheid binnen de club.

De toekomst aan het woord

In dit hoofdstuk is onze toekomst aan het woord. Leden van het huidige eerste, maar ook leden die daar misschien nog in gaan komen! Een aantal leden vertellen ons hun mooiste herinnering bij OKV en hoe zij het korfbal bij OKV al die jaren hebben ervaren. En voor onze allerkleinsten leden zijn dit misschien wel de leden om tegenop te kijken. Want wat zijn nou eigenlijk de mooiste herinneringen van onze (toekomstige) selectiespelers?

Richard Horn

Mijn mooiste herinnering aan OKV is toch wel het eerste pinksterkamp. Als jong jochie is het toch wel spannend om zo een weekend weg te gaan, maar man wat was het top. Bovendien waren die kringspelletjes wel ERG gezellig (toch Denise?). Maar wat een absoluut toppunt is, zijn de uitwedstrijden. De AUX-kabel is dan toch wel mijn beste vriend. Misschien is niet iedereen dan even blij met mij (Spaanse muziek enzo) maar het maakt het wel gezellig! Dus laten we hopen dat er nog 90 jaren komen van uitwedstrijden en pinksterkampen.

Jente Visser

Een jaar of 10, op m'n Nike voetbal schoenen, maakte ik mijn eerste "dolloballen", toentertijd nog onwetende dat een onderhands schot een doorloopbal werd genoemd. Vraag mij ook nu niet wat "snijden" is, want ik heb alles behalve verstand van korfbal. Wat ik wel heb is een kleine 15 jaar aan lol en plezier bij onze prachtige vereniging. Uit al die jaren kan ik dan ook niet maar één leukste herinnering noemen. Als het dan toch moet, kies ik voor de tijd dat we verplicht waren een wedstrijd verslagje te maken. Zo dol als ik erop was daarom nog één laatste keer, hierbij mijn 'stukje' voor Wim, Jannie en eigenlijk heel OKV.

Samen met mijn geweldige teamgenoten hebben wij ondertussen veel mogen doormaken bij OKV. De afgelopen jaren waren dan ook een komen en gaan van trainers bij OKV 1, met als mooiste moment de herintreding van Frank Anepool, te vergelijken met een soort Ronald Koeman bij Barcelona, want ook dit was een mislukking. Onder Frank hebben we echter ook mooie momenten gekend met voor mij als hoogtepunt de promotie wedstrijd op het veld en natuurlijk het uitgaan na het Swift toernooi in Jantjes Verjaardag...

Uitgaan voor de wedstrijden was overigens vaak het onderwerp van gesprek. Dit was uit den boze, maar ik deed het wel. En Guido Tijmes ook overigens, die dit volgens mij als voornaamste reden had om te stoppen met korfbal, haha omg. Gelukkig laten wij ons niet uit het veld slaan en kan ik zeggen dat je brak echt je beste wedstrijden speelt. Na de wedstrijden is er gelukkig wel reden voor een feestje, wat vooral bij Mario altijd een groot succes is (Toreador).

Over dansen en zingen gesproken, dat is ook veel gedaan in De Kakel, ook al kwam daar op het absolute hoogtepunt abrupt een einde aan afgelopen Hemelvaart. Over Hemelvaart gesproken, paar jaartjes terug daar nog out gegaan inclusief ambulance gebeld. Maar na een suikerkoekie van tante Carla (niet voor niets full time verzorgster van de EHBO koffer) weer helemaal 't dametje de rest van de dag.

Ik kan nog alinea's volpennen over onze vereniging, maar zal jullie een hoop leeswerk en inside information besparen. Kort nog wat andere grappige highlights; mijn opeens tegelijk zwangere vriendinnen, Bregje haar Emmerbal, Richard Horn die tot iedereen's verbazing in het eerste kwam, Hans je Wickey, Hans het scorebord, HANS HET SCOREBORD!!!!, dat ik mijn scheidsrechter diploma heb gehaald, op vakantie tijdens het seizoen (3x), met Robin Witbaard door de Mac drive (tolleronno), zussen, Bridget die nooit het 1e heeft gehaald, Richard die op korfbal zit maar eigenlijk helemaal niet kan gooien en vangen, Jasper met auto pech EN het ellenlange raadsel wie allemaal met de Bakkers hebben gekust!!!!!!

Kortom, een en al gezelligheid, grappige momenten maar bovenal zeer waardevolle herinneringen.

OKV, bedankt!

En om toch een klein beetje de lay out van het toenmalige verslagje aan te houden:

Aanval: Jente, Richard (na minuut 1 gewisseld), Jelte en Nadia

Verdediging: Joey, Jochem, Bregje en Annouk (toch maar wel opgesteld, nooit aanwezig).

Stand: 90-0

Maya de Jong

Dat ik al op jonge leeftijd met de senioren teams mee mocht doen. Een van de eerste was dat ik met het team van mijn ouders mee mocht doen. Waardoor ik op een gegeven moment samen met mijn ouders in een vak stond. Of dat ik mee mocht doen met het 3e waar allemaal oud eerste spelers in zaten. Hier leerde ik zo veel van en heb ik echt als een leuke, gezellige en leerzame tijd ervaren. Ik hoop dat de jeugd die nu de leeftijd hebben om mee te mogen doen met de senioren het ook als een leuke en leerzame tijd ervaren.

Esmee Roobol

Of ik een kort stukje tekst wilde schrijven over mijn leukste herinnering aan OKV. Dat werd aan mij gevraagd. Ik heb hier lang over nagedacht en kwam er achter dat ik van mijn tijd bij OKV (zo'n 15 jaar) zoveel mooie herinneringen heb, dat ik niet maar één herinnering kan kiezen die er uitspringt. Deze mooie herinneringen zijn van alle trainingen en wedstrijden die ik heb gespeeld, maar ook van de leuke activiteiten rondom de vereniging zoals de grote clubactie uitjes, pinksterkamp en de vele feesten.

Er is echter wel één ding dat deze herinneringen met elkaar gemeen hebben en dat zijn de mensen rondom OKV. Al mijn teamgenoten over de jaren, de spelers van andere teams die mij verwelkomde als ik weer eens kwam invallen, de kinderen die ik zelf trainen heb gegeven, alle andere mensen betrokken bij OKV en alle vrienden die ik over de jaren heb gemaakt. Het zijn de mensen van OKV die de vereniging zo leuk maken.

Het laatste woord van de Okveestcommissie

Aan alles komt een einde, helaas geldt dit ook voor dit boekje.

Dit slot is niet alleen het laatste hoofdstuk van de jubileum bijlage, maar ook de laatste bladzijde van de OKVeestcommissie in de huidige vorm. De leden Annouk, Iris, Jill, Kiki, Maaike en Sharon stoppen na zeven jaar met het organiseren van evenementen voor OKV. Dit lijkt ons een mooi moment om terug te blikken op een aantal leuke jaren als OKVeestcommissie. Hopelijk worden er mensen geïnspireerd en enthousiast gemaakt om het stokje over te nemen.

Om bij het begin te beginnen...

In december 2015 heeft er een stukje in De Rood Witte Leeuw gestaan over de nieuwe OKV Feestcommissie. Hier een citaat: "We zijn bij elkaar gekomen, omdat we graag leuke dingen voor OKV willen gaan organiseren". Vanuit dat motto kwam ons eerste feest Het Kerst Gala. Op de eerste dag van het gala kregen wij een facebookpost van Jaap Hollebeek, dit zorgde ervoor dat de Okv Feestcommissie een nieuwe naam kreeg.

Een half jaar later, op 6 juni 2016 om precies te zijn, presenteerde wij ons logo. Jordy Rietveld heeft zijn talent aan het werk gezet en het resultaat is er!

Even met onze ogen knippen en ons eerste jaar als OKVestcommissie zat er al weer op. Dat eerste jaar begonnen we direct goed met een Kroegavond met darttoernooi, Kamp voor een Avond, seizoensafsluiting met Amerikaanse BBQ en Oktoberfest Priktoernooi. We hadden de smaak meteen goed te pakken en hebben daarna nog vele evenementen mogen organiseren.

Gedurende de feesten kregen wij uit alle hoeken hulp. De kantinebezetting die er elk evenement weer een feestje van maakte voor én achter de bar, de kantine inkoop, iedereen die ons hielp met het brengen en huren van tenten, een paard en andere attributen die nodig waren voor de evenementen, de creatieve mensen die mooie dingen voor ons maakten zoals posters, een ideeënbox en een bokaal voor het darttoernooi, iedereen die ons hielp met de techniek voor het geluid en licht, alle fotografen tijdens de feesten, iedereen die ons voor of tijdens de verschillende toernooien heeft geholpen met de organisatie hiervan, de mensen die ons hielpen met opzetten en afbouwen van de kantine, doeken en versiering, alle sponsors die ons hebben geholpen de feesten naar een nog hoger niveau te tillen en alle andere mensen die ons met kleine of grote dingen hebben geholpen! **BEDANKT!**

Nu de anekdotes. Sommige al eens openbaar gemaakt, sommige nooit verteld...

In 2016 zong Jan Sjouwerman de sterren van de hemel. In het draaiboek stond beschreven dat het gala tot 01:00 uur zou duren. Daar was één specifieke OKV'er het he-le-maal niet mee eens! Door een gulle gift bleef Jan nog een uur langer zingen en zorgde ervoor

dat het dak, dat al wel los zat, er nu helemaal afgeblazen werd.

Nogmaals bedankt Frank Egthuijsen.

Herkennen jullie dit krantenartikel nog dat in 2017 na de seizoensafsluiting in het Noord-Hollands Dagblad stond?

Journalist Eric Lorier en fotograaf Erik Rietman waren aanwezig bij het Paard-schijten. De fotograaf Erik stond goed opgesteld op het veld met uitzicht op de kantine. Het paard had 1,5 uur de tijd om te schijten. Erik stond al even lekker in het zonnetje te wachten tot het paard in actie zou komen. Zijn vingers weken niet van de knoppen van de camera, hij moest een mooie foto hebben voor de krant! Er werd hem een kopje koffie gebracht, maar het aanpakken van de koffie ging een tikkeltje onhandig. Dan toch maar even de camera neerleggen, moet Erik hebben gedacht. En ja hoor! Daar kwam de grote drol, precies op het moment dat Erik van zijn koffie aan het genieten was en toevallig zijn camera niet vast had. Wij vinden de foto alsnog ontzettend mooi en denken nog altijd met een lach terug aan de bijzondere seizoensafsluiting én de mooie foto.

Wat doe je met de overgebleven jus van gehaktballen na een evenement? Door de WC?

Edwin Wals, de koning van de leidingen, vond dat echt geen goed plan. De volledige inhoud (en Edwin bijna ook) vieze drap is in de sloot terecht gekomen naast de fietsenstalling. Het riool van de Kakel is die avond gered. Het enige wat overbleef de volgende dag was een stank als je naast je fietst stond, BAH!

Er zijn nog zoveel meer anekdotes te vertellen, maar dat doen wel lekker niet. "What happens in the Kakel, stays in the Kakel".

We hebben allemaal ervaren dat de leukste herinneringen in de kleinste momenten zitten. Graag delen we allemaal onze lievelings momenten met jullie: Annouk: "De avonden dat we bij elkaar kwamen om de feesten te organiseren. Natuurlijk werd hierbij al een klein wijntje of biertje gedronken".

Kiki: "De themafeesten!! Wat doet iedereen aan?"

Maaïke: "Een paar uur van te voren de laatste versieringen ophangen en de welkomstdrankjes vullen. Daarna nog even met zijn alle eten en zenuwachtig zijn of het wel een leuke avond gaat worden".

Sharon: "Direct na het feest opruimen met wat overgebleven feestgangers, om vervolgens uitgebreid de avond na te bespreken".

Iris: "De volgende dag met een hele brakke kop de kantine opruimen en beseffen dat het een erg geslaagde avond was".

Jill: "Huilen van het (uit)lachen om sommige foto's. Menig mens zal ons nog dankbaar zijn dat deze nooit op facebook zijn verschenen".

Het wordt nu tijd om de laatste bladzijde om te slaan. Het jubileumfeest is ons laatste feest. Wij gaan nog een keer flink aan het werk! Weken daarvoor, op de dag zelf en de dagen daarna. Met een grote glimlach en een hoop energie gaan wij nog één keer knallen. Dan rest ons nog één vraag:

Neem jij ons stokje over?

Jong *Senioren*
OKVeestcommissie
DE ALLER GEZELLIGSTE

Foto gala 2015

